

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quovis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Indicibvs Illvstratvs Et Avctvs Concionatoriis

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Sect. I. Gladius Matris beatissimæ primus, & secundus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77031](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-77031)

A L I V. D. 100. 200. 300.
 Narcissus omnis & hyacinthus mihi vale, 1. in me
 Viola, rosea, Idiisque mibi omnia.
 Valete, & omnes gemmule horrorum: vale, miv, et
 Zephyri familia omnis: oculorum pellices.
 Omnes valete flosculi: sordet mibi.
 Crocus, Sabea facer omnis mibi frigus,
 Sua sibi pometa cinchos habeat, sua.
 Midas roseta, Elysia rura rideo.
 Natura pratorum smaragdus displicer:
 Iam & horrorum purpura non recreant:
 Nubes odoras illorum nubes,
 Nec lychnidum mox venusto sanguine:
 Non amplius flagrant resarum flammule:
 Regina florum omnesque proceres jam mibi
 Eructuerunt, pre novo isthoe germine,
 Et flore floribus, qui coronam fert, quam Amor
 Meus quoore purpuravit proprio.
 Flos ille clavos fert, Amorem qui meum
 Transfixerant. Flos iste fert pyramidulam,
 Ad quae flagellis casus est Amor meus.
 Flos hic ita vincit odore flore ceteros,
 Ut totus esse nasus opter quispiam,
 Meliore tratus quam Catulus halitus.
 Flos hic ita formā vincit omnes flosculos,
 Ut totus optet esse spectator oculus.
 Ita & horri loquuntur & flores, Christique cruciatus
 vel ipsis oculis spectandos ingentur. Flos iste Indianum
 nobilissimum divinæ Matris sub filii mortuori cruce
 stant nos commonet. Joannes Christi discipulus. Sta-
 vers. 25. bant autem, inquit, juxta crucem Jesu mater eius. Ex illo
 igitur flore potissimum duas illius partes sumemus, se-
 ptem mucronata foliola, & columella. Et illa quidem
 septemplicis virginæ doloris explicacionem, seu
 septem gladios nobis subjecient considerandos, columel-
 la vero admirandam heroica stationis sub cruce con-
 stantiam representabit. Utrumque hoc explicatiū tra-
 dendum.

§. I. Gladius Matris Beatissima primus & secundus.

1. B. Maria PRIMUS gladius fuit, dolor Virginis Matris, quem
 gladius: haustus est valicitione filii. Discipulis Christus suos
 Valedictio cruciatus saepius praedicens, Ecce, inquit, ascendimus
 filii. Hierosolymam, & consummabuntur omnia que scripta sunt
 per Prophetas de filio hominis: tradetur enim gentibus, & illu-
 derur, & flagellabuntur, & confundetur, & postquam flagellaver-
 ent, occident eum. Utique Bethanie ista & Matri dixit,
 quæ in Isaia vate plura ejus sensu vaticinia legit. Nec
 dubium, quin & Magdalena per Martem de his even-
 tibus futuris sollicita interrogari. Quid Christus aliud
 responderit quam illud: Oportet, mea Mater, impleri
 omnem iustitiam: non possum non obediere Patri, &
 nunc tempus me vocat. Ad ista, credibile, matrem solis
 oculis respondisse, cum verbis dolor & lacrymæ inter-
 cluderent. Quam amarum à charis avelli? Quantum
 metroris habuit, cum Jonas & David vale sibi supre-
 mū dicenter, oculantes se alterutrum fleverent pariter.
 1. Reg. c. 20. David autem amplius. In hoc orbe perpetuum est à charis
 vers. 41. separari. Rebus demum omnibus Salve & Vale dicendum. Nec acerbior illa separatio, quam animi à corpo-
 re. Amalecitarum rex Agagus, Siccine, ait, separat amara
 1. Reg. c. 15. mors: Hic filius & hæc mater magis se amarunt quam
 vers. 32. animus & corpus. Hinc tantò fuit acerbior separatio,
 quanto valentior amor.

August. 10. Amorem Græci Glycypiron vocant, dulce amarum,
 cap. 21. de mel absinthio nullum. Quantus enim est amor in possi-
 dendo, tantus est dolor in amittendo. Quid aliquis, in-
 quis Augustinus, sine illiciente amore non habuit, sine urente
 Cris. c. 25. dolore non perdet. Quantum Virginis gaudium fuit Christo
 nascente, tantus nunc illius est miseror filio ad mor-
 tem abeunte. Homini sancto Deus est omnia. Hinc

A totes ingeminantur voces illæ: Deus meus & omnia.
 Hæc Mater in hoc filio habuit: prorsus omnia, nunc in
 eodem omnia perdit. Hinc, Damasceno testes, quos in
 partu dolores effugerat, passionis tempore sustinuit:
 cum usitata nunc solevit, quod natura illi in partu con-
 donavit.

Cum Thomas Morus Anglia Martyr, iam laesa Ma-
 jestatis reus pronuntiatur, in carcetem reduceretur, oc-
 currat Joannes Morus unicus Mori filius, qui parenti
 ad pedes provolutus, largis lacrymis sanctam patris be-
 nedictionem petuit. Mox Margarita filia subsecuta, per
 medias turbas & satellitum arma ad parentem penetravit.
 Nec vis amoris excusserat. Ita in patris charissi-
 mi collum ruens, arctissimo complexu aliquamdiu te-
 nuit, nil aliud effata nisi hoc unum: Ah mi pater! Alias
 voces incluserat dolor. At Morus nihil turbatus, neque
 de oris constantia quidquam remittens, Quæcumque
 patior, aiebat, etiæ patiar infons, Dei, tamen voluntate
 B patior, ille pectoris mei arcana novit. Proinde tu tuam
 ad Dei voluntatem accommoda, & patris casum tolera. Hoc Morus didicit à Christo, qui utique dolores
 matris lenitus propositi patris voluntate. Hic descendit
 quæ tolerantis sit opus, cum à sociis, amicis, cognatis,
 cum à patre, matre, rebusque charissimis avellimus, ut
 nimis tunc arctius cum Deo copulemur. Eo no-
 mine sibi gratulatus Rex David, Pater meus, inquit, &
 mater mea dereliquerunt me, Dominus autem assumpsit me. Hoc
 certe modo in familiaritatem Christi tam arcta
 transit, ut Christi fratrem, sororem, matrem fieri fa-
 cillimum sit.

Alter gladius virgineum peccus penetrans, nuntiit de.
 filio jam capro ad judices ducto, examinato, in facien-
 tia, mancipiis nequissimis per noctem commisso.
 Christus in horto ad mortis aspectum ita pavere ac
 incepit esse, ut & sanguine sudaret. Quid ergo
 mater ad hos nuntios dixerit? Quidquid ei solatii ad-
 modum fuit, dicere potuit: Verus lugentium solator
 deest: omne mihi solatum in uno filio ademptum est.
 Hunc mecessima mater querebat, & non inveniebat.
 Quam altos & acerbos genitrix nocte tota edidisse cen-
 fenda est & dixisse: O Jesu fili mi, Jesu, quis mihi de-
 ut ego patiar, ut ego moriar pro te? Dormientem certe
 nuntius hic tristissimus non reperit: nam eadem horâ
 quæ Christus in horto precatus, (quod credibile) in suo
 cubiculo domi oravit & obculit Patri filium ad lacry-
 mosum hoc obsequium, quod in cruce consummatum.
 Cùm autem audiisset hæc mater, principium doloris
 jam factum, ut erat plena Spiritu sancto, facile cogi-
 tando asecura est, quos è nocte filius dolores, quas ir-
 fisiones esset passurus.

Hanc noctem acerbissimam agri, & qui noctes ins-
 sones ducunt, assidue cogitent, qualis ea filio, qualis
 fuerit matris. Agro dies redi plena nimis longue
 D longa, nox multò longior censeret: divina Matri nox illa
 prorsus fuit acerba, longè tamen acerbiorum experta
 est diem.

Feminam fortem dilaudans Salomon, Non extingue-
 tur, inquit, in nocte lucerna ejus: Nox fuit alta & hora re-
 nebrarum, cum Christus moreretur, duobus magnis
 luminibus, sole & lunâ, extintis. At lucerna Virginis, fr. Fides &
 amor divinæ Matris extincta non est. Plerique amores
 omnes in ærumnis severioribus perturbantur; at Virgo
 hæc firmæ mentis ac solidæ nihil dixit fecitque tali ma-
 tre indignum. Non est extincta lucerna ejus. Tegebant
 hunc solem nubes, non extinguebat. Exemplum filii ad filii
 olivas precantis imitata, nocte una sexcenties dixisse
 credi potest: Verumtamen non mea, sed tua voluntas fiat.
 Hic discamus intellectum & voluntatem in eum ordi-
 nem cogere, ut voluntati divinæ, omnis bonæ voluntatis
 regulæ, scilicet subjunction & conformitas, ei que actiones,
 fortunas, vitam, caput, eventus omnes transcribant.

§. II. Gla.